

[Aage Fogh.]

ministeren til fordeling mellem vanskeligt stillede arbejdsløshedskasser.“

Jeg understreger især de første ord: „til hel eller delvis dækning“. Jeg ønsker undersøgt i udvalget, hvor langt vi skal gå, og jeg understreger, at ministeren kan regne med, at vi vil være velvilligt indstillet overfor de virkelig vanskeligt stillede kasser. Hvad angår de kasser, der har penge nok, og dem, der ikke har ret store kontingenter, vil vi ikke strække os videre end til, at de kan få tilladelse til, hvis de ønsker det, at udbetale hjælp til de af deres medlemmer, der enkeltvis er særlig hårdt ramt.

Det vil være vor stilling til dette forslag, og så ønsker vi, at vi indenfor en overskuelig tid må nå til et sådant resultat af vort kommissionsarbejde, at der kan blive skabt et bedre grundlag for samtlige arbejdsløshedskassers tilværelse i den kommende tid.

Alfred Jensen: Vi betragter det forslag, som regeringen her har fremsat, som et anerkendelsesværdigt skridt. Det er udtryk for, at man også i regeringens inderkreds er klar over, at de arbejdsløses forhold er af en sådan beskaffenhed, at ekstraordinære foranstaltninger er nødvendige. Det fremgår af forslaget, at man regner med, at der ved en sådan gang ekstraordinær brændselshjælp vil blive tale om en udgift på 10 mill. kr. Det angiver egentlig også, hvor stort et omfang man regner med arbejdsløsheden har, og jeg forstår så udmærket, at der så at sige i alle partier er bekymring over de forhold, der er i erhvervslivet, og over de store arbejdsløshedstal, som vækker uhygge, men som desværre vel kun er forløbere for større arbejdsløshedstal.

Den kommunistiske gruppe har naturligvis intet at indvende imod, at man foreslår et sådant ekstra brændselstillæg, al den stund vi selv har fremsat et forslag herom, som ganske vist favner videre og tager sigte på at yde mere hjælp til dem, der er stedt i arbejdsløshed.

Man vil imidlertid bemærke, at det

lovforslag, regeringen har fremsat, afviger noget fra det, vi har fremsat. Hvad beløbene angår, er de nøjagtigt de samme, men betingelserne for at få dette ekstra brændselstillæg er efter regeringens forslag, at man skal have haft en ledighedsperiode på 80 dage. Hvis man går rent matematisk til værks, kan det måske nok se ud til at være retfærdigt, at når man får 1 portion brændselstillæg efter 40 dages ledighed, skal man gå 80 dage for at få 2 portioner; men tager man i betragtning, under hvilke omstændigheder denne brændselshjælp ydes — det er jo dels de høje brændselspriser, dels de store krav, der stilles til brændslet netop i denne vinter — så er det ikke korrekt at stille det sådan op; så er der mere rimelighed i det forslag, vi har stillet: at man efter 60 dages ledighed får den 2. portion brændselshjælp.

Der er ikke fremlagt nogen statistik over, hvordan ledigheden fordeler sig, men jeg vil tro, at de allerfleste af dem, som har gået arbejdsledige mellem 2 og 3 måneder, først er kommet ud i arbejdsløsheden i november måned. Det vil sige, at hvis de skal opnå at få 2. portion af brændselshjælpen, bliver det måske ikke førend i slutningen af marts måned — under gunstige omstændigheder muligvis i begyndelsen af marts. Jeg håber, vejret vil ændre sig sådan, at de store krav til brændslet, vejrguderne nu stiller, ikke er så store, når vi kommer hen i marts måned. Derfor synes vi, det var mere rimeligt, om man drog omsorg for, at den 2. portion af brændselshjælpen blev udbetalt i februar måned, netop nu, hvor kulden og frosten er slem, og hvor man skal putte meget i kækkelovnen for at holde varmen vedlige; det hjælper ikke noget at skyde det ud, så brændselshjælpen udbetales i sidste halvdel af marts måned. Jeg tror, mange arbejdsløse ikke har mulighed for at opnå kredit; for dem bliver brændselshjælpen kun en skueret; adskillige af dem må sidde og fryse og se deres børn lide under kulden. Derfor vil jeg henstille, at man, når man